

е станало прѣди турцитѣ да взематъ Демотика и Одринъ, защото инакъ, слѣдъ побѣдата си надъ българитѣ, нѣмаше да се върнатъ въ Галиполи, а въ по-близкитѣ на България взети византийски градове: Демотика или Одринъ. Ако наистина Михаилъ Асѣнъ или Иванъ Асѣнъ сж умрѣли около 1355 г., то съ голѣма правдоподобностъ би могло да се твърди, че въпросното сражение срѣщу турцитѣ надъ Балкана е станало около тая дата. По тоя начинъ става ясно, че тукъ не е въпросъ за турско завоевание, а за турско нашествие, тъй като фактически турски завоевания въ България почватъ слѣдъ 1361 г. Съмнително е, дали послѣднитѣ двѣ цифри въ влашката дата 1326 г. не сж рамѣстени вмѣсто 1362 г. Прѣзъ послѣдната дата, както ще се види, е станалъ „ловджийскитъ походъ“ на турцитѣ въ българската област „Загора“ (съ центъръ стариятъ Девелтусъ, днесъ с. Якезлий, Бургашко). Годината 1353 у Bratutti op. cit., p. 87) за падането на тая областъ е съвсѣмъ погрѣшна, защото у оригинала (Саадединъ) това е станало въ 1362 г. (Ср. *Gitabi Teuarichi* у Jeronymus Beck von Leopoldstorff, *Neuwe chronica Türkescher Nation*, 1590, ss 7—8. за 1360 и 1364 г.). Годината 1326, която Цинкайзенъ посочва за оплѣняването на Айтосъ отъ турцитѣ и която повидимому съвпада съ тая за сраженето подъ Александровитѣ синове, съгласно влашката лѣтопись, както ще се види, не се отнася за Айтосъ, а по погрѣшка за Абидосъ, — градъ далечъ отъ българскитѣ владѣния (на азиатския брѣгъ въ Дарданелитѣ).

Тѣй или инакъ, и въ това загадъчно сражение въ Тракия между българи и турци, името на Александъръ липсва. Никакъ не ми е извѣстно кой е авторътъ и отъ кждѣ е черпена забѣлѣжката въ руския прѣводъ на Емилъ Лавеле за Балканския п-въ (ч. II, стр. 7), споредъ която въ Ямболъ сж се водѣли прѣговори между Венеция и сръбския кралъ Душанъ въ 1355 г. 20-ий декември! Тукъ Венеция прѣдлагала на Душанъ съюзъ срѣщу Византия: *legam et confederationem*. Тоя интересенъ фактъ, колкото се отнася за града Ямболъ, е погрѣшно прѣдаденъ. Прѣди всичко, Ямболъ до 1366 г. е билъ въ български рѣцѣ, а присѣтствието на Душанъ въ него е невъзможно безъ участието